

SZASZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XXIV. évfolyam 10. (284.) szám, 2022. október

FEKETE LÁSZLÓ MIKLÓS

Arad

Arad...
Ez a nap évről évre visszatér,
Deres üstökkel, köddel, komoran,
Gyász-glóriásan,
Némán,
Súlyosan;
S míg magyar szó fogan,
A tompa fájdalom élő marad...
Arad...

Nincs vége még...
Mert most is tart
A História végtelen pöre;
Bürokraták és hóhérok söre
Koccan ma is...
S a létből kín fakad...
Arad...

Hatalmi pökhendiség szégyenfája,
A megtaposott nemzet Golgotája...
Mert hóhér,
Tolvaj
Meg élősködő
Mindig akad...
Arad...

Hol van már az egykori hatalom...
Csak múzeumsarok,
Nagy halom
Lom...
S a nemzet
Megmarad...
Arad...

Őrizd örökké
Fájdalmas könnyeinket,
És vádlóan emlékező
Hú-magad,
Arad...

Hubert Ferenc munkája

'56 emlékére

MARIE MAREL

Kergesd el a tankokat!

De jó, hogy hazaértél, apu!
Nézd, anyu sír,
pedig csak apró kavicsok
füttyültek el az orrom előtt,
csapódtak a falba.
Igaz, a konyhaablak betört.
Anyu elkapta a karom,
és magához rántott
– nézd, kékül a helye –,
átölelt és sírt.
Apu, vigasztald meg!
Te erős vagy,
kergesd el a tankokat!
Lestem őket a kapu résein,
zúgva, morogva mentek,

sokan, nagyon sokan.
Kati, a babám, fél egyedül...
otthon felejtettük,
mikor átjöttünk ide.
A pince mélyén unatkozom nél-
küle.
Nem látom az eget,
rossz a levegő, és anyu sír.
Apu, vigasztald meg!

Kergesd el a tankokat!

*Forrás: Magyarok vagyunk
Európában
Corvin Kiadó, Déva*

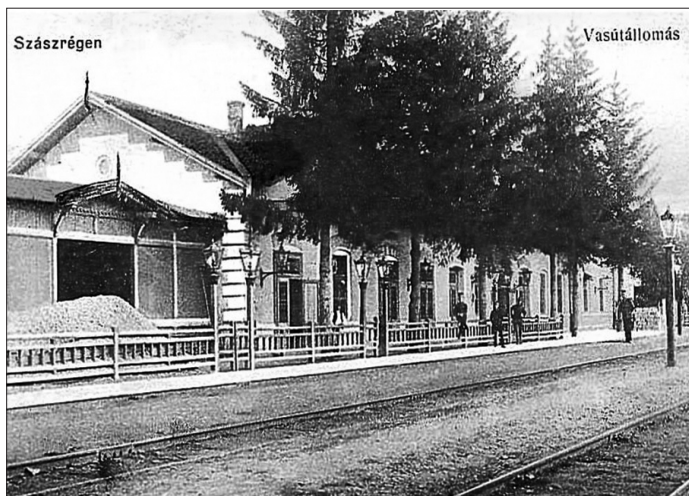
Október – mindenszentek hava – skorpió hava – behajtás hava – ősz hava – magvető hava – halak hava – sárguló

Októberi gondolatok:

„A haza iránti tisztelet az ember legfontosabb erénye.” (Napóleon)

„A hazafiság az áldozat gyökere azon egyetlen okból, mert semmi hálával nem számol, amikor kötelességét teljesíti.” (Kossuth Lajos)

„A haza becsülete szent – de szent az Atyaisten becsülete is. A népek jogai szentek – de szentek Isten felségjogai is a népek életében!” (Faulhaber bíboros)

A szászrégeni vasútállomás 1915-ben

Október – jeles születésnapok

- 5-én (1917) született Szabó Magda író, költő, műfordító.
- 10-én (1856) született Oscar Wilde angol író.
- 20-án (1554) született Balassi Bálint költő, törökverő nemes. A magyarországi reneszánsz második korszakának nagy alakja. A magyar nyelvű költészet első kiemelkedő művelője, a magyar irodalom első klasszikusa.
- 21-én (1878) született Krúdy Gyula író, hírlapíró, a modern magyar prózáírás kiváló mestere.
- 21-én (1937) született Marosvásárhelyen Bálint Zsigmond fotóművész, mérnök.
- 22-én (1811) született Liszt Ferenc, a 19. századi romantika legjelentősebb magyar zeneszerzője és minden idők egyik legnagyobb zongoraművésze.
- 24-én (1907) született Madéfalván Fuchs Simon történész, közíró.
- 26-án (1942) született Székelyudvarhelyen Magyari Lajos költő, műfordító, közíró, lapszerkesztő, utolsó éveiben a Székely Hírmondó főmunkatársa.
- 27-én (1759) született Kazinczy Ferenc író, költő, a nyelvújítás vezéralakja.
- 27-én (1937) született Korondon Ráduly János néprajzkutató, költő, műfordító.

SZERK.

Október – tallózás

Egy kis ország nagy történelmi eseményei

- 3-a (1945) – a magyar háborús bűnösök pere.
- 4-e Assisi Szent Ferenc ünnepe.
- 5-e (1908) – Bosznia és Hercegovina annektálása.
- 5-e a pedagógusok világnapja (1996).
- 6-án (1849) végezték ki a 13 aradi vértanút.
- 13-a (1479) – a kenyérmezei győzelem.
- 15-e (1944) – a „kiugrási kísérlet”.
- 16-a – II. János Pál pápa megválasztásának évfordulója.
- 18-a (1552) – az egri diadal.
- 20-a (1875) – Tisza Kálmán kormányalakítása.
- 23-án (1956) Magyarországon kitört a forradalom.
- 24-e (1929) – a gazdasági világválság kirobbanása.
- 31-én (1517) Luther Márton kifüggesztette a wittenbergi templom kapujára 95 tételét. A reformáció ünnepe.
- 31-e (1918) – az „öszirózsás forradalom” győzelme.

Az aradi vértanúk

1849. október 6-án csapott le az osztrák császári megtorlás első nagy hulláma az 1848-49-es forradalom és szabadságharc elfogott katonai és polgári vezetőire. Október 6-án, a bécsi forradalom és Latour osztrák hadügyminiszter halálának első évfordulóján Pesten kivégezték gróf Batthyány Lajost, az első felelős magyar kormány miniszterelnökét. Aradon ugyanezen a napon 13 katonai vezetőt – 12 tábornokot és egy ezredest – küldtek a halálba. A tizenhárom aradi vértanú nevét minden magyarnak illik ismernie, a rájuk való emlékezés-ként álljon itt a nevük: Aulich Alajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezich Károly, Lahner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Pöltenberg Ernő, Schweidel József,

→
Török Ignác és Vécsey Károly. A miniszterelnök és az aradi vértanúk a tetteikkel és mártírhalálukkal örökre beírták a nevüket a magyar történelem lapjaira.

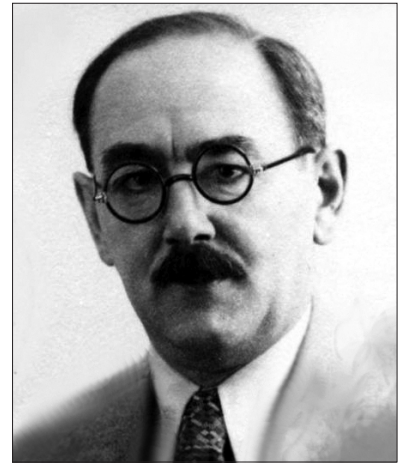
A „kiugrási kísérlet”

1944. október 15-én Horthy Miklós kormányzó proklamációt olvasott fel a rádióban, amelyben bejelentette, hogy fegyverszünetet kér a szövetségesektől. A II. világháborúból való kiugrás azonban nem volt kellően előkészítve. Horthy elhallgatta, hogy megbízottjai már október 1-jén Moszkvában aláírták a fegyverszüneti okmányt, s katonailag sem biztosította a németekkel való szembefordulást. Ezért a kísérlet elvetélt, a németek és a nyilasok rövid idő alatt megszállták Budapest stratégiai pontjait, a hadseregben pedig németbarát és nyilas tisztek ragadták magukhoz a hatalmat. Horthyt házi őrizetbe vették, aki életének és családjá biztonságának ígéretére lemondott kormányzói tisztségéről, és átadta a hatalmat a nyilasoknak, akiknek a vezetőjét, Szálasi Ferencet ki-nevezte miniszterelnöknek.

Az 1956-os forradalom kitörése

1956. október 23-án politikai tömegtüntetések sorozata kezdődött Budapesten, változásokat, demokratikus átalakulást követelve. A diáktüntetés néhány óra alatt kiterjedt a munkásságra, majd az egész fővárosra. Kezdetben a tüntető menet több helyszínről a Bem-szobor-

hoz igyekezett. Késő délután több, egyenként is tízezres tömegre szakadtak szét a tüntetők: a Parlament előtt Nagy Imre miniszterelnöki kinevezését követelték, mások Sztálin szobrának ledöntéséhez fogtak, ismét mások pedig a Magyar Rádió székháza előtt követeléseik azonnali bemondását akarták elérni. Este aztán a rádiónál eldördültek az első lövések, és a tüntetés hamarosan fegyveres harccá, forradalommá terebélyesedett. Október 24-én Nagy Imre kormányt alakított, a forradalom pedig fokozatosan nemzeti szabadságharccá vált.

Nagy Imre

Budapest megszületése

1873. október 25-én Buda, Pest és Óbuda egyesülésével született meg Magyarország fővárosa, Budapest. Az egyesülést követően a főváros dinamikus fejlődésnek indult, és a magyar gazdasági, politikai és szellemi élet központjává vált. A városszerkezet átalakult: Pestet a Dunától Dunáig futó körutak és az azokat keresztező sugárutak tagolták; új középületek, kulturális és tudományos intézmények létesültek. 1887-től megjelent a villamos, 1896-ban pedig átadták – London után Európában másodikként, de a kontinensen elsőként – a föld alatti vasutat. A lakosság száma az 1869. évi 300 ezerről 1900-ra 860 ezer főre, 1910-re pedig 1 millió 110 ezer főre emelkedett. Három évtized alatt, a XIX-XX. század fordulójára Budapest modern világvárossá fejlődött.

*Forrásanyag:
Wikipédia, Mitták Ferenc
– Magyar történelmi
események napról napra*

A Magyar Királyi Opera

Orbán Balázs, a „legnagyobb székhely” (3.)

Közéleti tevékenysége

I. Ferenc József, az Osztrák Birodalom fiatal uralkodója az 1860 októberében kiadott diplomában elrendelte az alkotmányos rend visszaállítását, megőrizve a tartományok önállóságát. Az Októberi Diploma nem ismeri el az 1848-ban elfogadott unió törvényét.

Az abszolutizmus évei után, korlátai ellenére, az uralkodói rendelet reményt jelentett a politikai élet újraindulására. Székelyudvarhelyen 1861. április 25-26-án, a református templomban tartották az úgynevezett ösgyűlést. Ezt a napot a kortársak az alkotmányos élet feltámadása napjaként tartják számon.¹ Orbán Balázst a gyűlés jegyzőjének választották, később Udvarhelyszék főjegyzőjeként tevékenykedett.²

Közéleti tevékenységének kiemelkedő eseményei voltak országgyűlési felszólalásai. Orbán Balázs 1875-től Udvarhely megyei kerülete, majd Berettyóújfalú országgyűlési képviselője volt. Képviselőként népének gazdasági, kulturális felemelkedéséért folytatott politikai küzdelmet.

Közéleti tevékenységére kortársai is elismerően emlékeznek. Vargyasi Dániel Gábor, Udvarhely vármegye egykori főispánja a következőket mondja: „Ő kezdettől fogva a szélső ellenzék tagja volt, még pedig teljes hazafias érzettől áthatott erős, s változhatatlan meggyőződéssel”.³

Vargyasi Dániel Gábor kormányhű politikát folytatott, de politikai ellenfeleit megbecsülte: „Minthogy Orbán Balázst egész életén át tiszta meggyőződés vezette, az ellenpártiak becsülését nemcsak kivívta, hanem meg is tartotta. Ezt becsültem benne. Ellenfelem volt, de nem ellenségem”⁴

Politikai indítatásból történt Orbán Balázs vallásának megváltoztatása is. Erről a nevezetes eseményről ugyancsak Dániel Gábor mondja el: „... azon kérdésemre, hogy miért tette azt, mert amúgy is minden művelt embernek meg van a saját meggyőződése szerinti hite, a hitágazatok csak a külsőségekben, az alakosságokban eltérők. Erre ez volt a feleletje: Én nem akartam oly hazafiatlan püspök fennhatósága alá tartozni – értvén Fogarasit –, ki a szebeni gyűlésen részt vett (a szebeni országgyűlés összehívásának a célja Erdély különállásának a fenntartása volt – sz.m.). De különben is a keresztény felekezetek között legszabadelvűbb az unitárius vallás. Ez leginkább megegyezik az én meggyőződésemmel”.⁵

Orbán Balázs aktív résztvevője volt az erdélyi társadalmi és kulturális élet újjáépítésének 1862–1867

között. Mikor nem volt adatgyűjtő úton, többnyire Kolozsváron tartózkodott. Itt megismerkedett gróf Mikó Imre országgyűlési képviselővel, az erdélyi közélet és a magyar közművelődés vezéralakjával. Mikó Imrét, sokoldalú munkássága révén, már kortársai Erdély Széchenyijének nevezték. Mivel

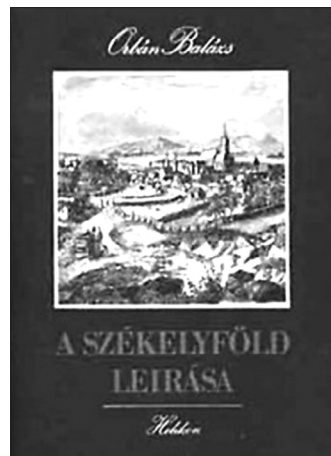
mindketten a közösségi építkezés irányítói voltak, szoros barátság szövődött közöttük.⁶

A gróf Mikó Imre által 1859-ben létrehozott Erdélyi Múzeum Egyesület alkotóműhelyként működött, és Kolozsvárra vonzotta Erdély jeles tudósait, értelmiségijeit. 1861-ben Orbán Balázs valószínűleg gróf Mikó Imre támogatásával adta ki *Utazás Keleten* című művét. Ugyanakkor az egyiptomi őskori leleteket tartalmazó gyűjteményét az Erdélyi Múzeum Egyesületnek adományozta.⁷

1864–1865-ben Orbán Balázs huzamosabb ideig volt Marosvásárhelyen, ahol anyagot gyűjtött A Székelyföld leírása maroszéki kötetéhez. 1869-ben újból meglátogatta marosvásárhelyi barátait: Lázár Ádám ügyvédet és nagyajtai Kovács Áron református lelkészt, amikor is felvetődött a székely vértanúk emlékének az ápolása. 1870-ben hárman létrehozták a szoborbizottságot, amelynek feladata a székely vértanúk emlékművének felállítása volt. Munkásságuk révén 1873–1875 között felépült a ma is álló emlékmű, 1875. június 27-én avatták fel. Ez alkalommal Orbán Balázs is ünnepi beszédet mondott.⁸

Képviselői munkássága miatt Orbán Balázs 1871-től Budapesten tartózkodott. Előbb Marosvásárhely képviselője volt a Nemzeti Párt szélsőbaloldali frakciójának programjával. 1872–1881 között Székelykeresztúrt képviselte a Függetlenségi Párt programjával, majd 1881-től haláláig Berettyóújfalú országgyűlési képviselője volt. Mindhárom mandátuma alatt a képviselőház jegyzői tisztségét is betöltötte.⁹

Parlamenti beszédeiben, cikkeiben követelte a székely nép társadalmi, gazdasági felemelkedésének biztosítását. Szorgalmazta az ipari befektetéseket, az ásványvízforrások kihasználását, a bányák működtetését,

a vasútépítést, a közutak fejlesztését, az iskolahálózat bővítését.

Orbán Balázs 1887-től a Magyar Tudományos Akadémia tagja volt. 1888-ban tartott székfoglaló beszédében a székelyek származásáról és intézményeiről tartott előadást.

1889-ben, egy 800 tagú küldöttség tagjaként Torinóba utazott, hogy Kossuth Lajost a hazatérésről meggyőzzék. Torinóból Párizsba tartott a világhiállítás megtekintésére.¹⁰

(folytatjuk)

KUN LÁSZLÓ ny. tanár

¹ Boros: i.m. 10.

² Persián: i.m. 24.

³ Boros: i.m. 10.

⁴ i.m. 11.

⁵ Uo.

⁶ Buksa Éva-Mária: *A népének történelmi, néprajzi emlékművet állító Orbán Balázs, Népújtság, XVII évf. 13–16. szám, 2021. ápr. 9., 16., 23., máj. 7.*

⁷ i.m.

⁸ Buksa: i.m.

⁹ i.m.

¹⁰ i.m.

Tallózás régi lapokban (24.)

Adalékok városunk történetéhez

Schmidt polgármester erélyesen oldja meg a szászrégeni zsirkérdést

Bejelenti, hogy hatósági mészárszéket állít fel Mikó közellátási kormánybiztos helyesli a polgármester közellátást biztosító intézkedéseit

Szászrégen, 1942. május 28. (Kiküldött munkatársunktól) (...)

– Mindent megteszek – nyilatkozta Schmidt polgármester.

A legnagyobb baj azonban a zsírellátás körül mutatkozik. Valóban hónapok óta küzdünk a zsírellátás nehézségeivel. Tudnunk kell azonban, hogy nem azért vannak bajok a zsírral, mintha nem volna, hanem azért, mert a hentesek nem veszik maguknak a fáradságot, hogy távolabbi vidékről szerezzék be a sertést, hanem egyszerűen úgy oldják meg a kérdést, hogy nem vág-
nak...

Magam részéről mindent megteszek és megtettem eddig is, hogy megfelelő sertésmennyiség álljon rendelkezésre. A Mászútján eddig két vagon sertés került a városba. A harmadik vagon leszállítását is megígérték.

Hatósági mészárszéket állítok fel

– Minthogy zsírnak lennie kell, úgy határoztam, hogy mégegy utolsó kísérletet teszek a szászrégeni hentesekkel. Magamhoz rendeltem őket, hogy végleges álláspontomat közöljem velük. Ha a hentesek belátják, mit vár el itt a közvélemény és a kötelességteljesítés paran-

csa, akkor elállok a különösebb szankciók alkalmazásától. Ha nem, akkor városházi kezelésben oldjuk meg a szászrégeni zsírellátás kérdését. Hatósági mészárszéket állítunk fel és megkezdjük a sertések házi kiutalását, de amíg ideig el nem jutunk, a környező falvakban és városokban fogjuk felvásárolni a szükséges sertéskontingens. Nem helytálló ugyanis a henteseknek az a védekezése, hogy a távoli vidékekről való ideszállítás ár-kalkulációja lehetetlenné teszi azt, hogy a maximális ár betartásával mérjék ki a sertéshúst és a zsírt. Mi magunk is tettünk számításokat és megállapítottuk, igenis lehet sertést úgy kimérni, hogy annak árszintje a törvényes keretek között maradjon – még ha kevesebb is rajta a haszon...

Mikó főispán: „Helyeslem a polgármester eljárását“

Igy áll tehát Szászrégen városának zsírellátása. A polgármester kategorikus és energikus állásfoglalása egy-kettőre megoldja az immár hónapok óta vajdó és a fogyasztóközönség körében sok bosszúságot keltett zsírmizériát.

A kérdéssel kapcsolatban felkerestük dr. Mikó László főispán, közellátási kormánybiztos és megkérdeztük, mi az álláspontja a közellátási zavarok ilyen formájú leküzdésével kapcsolatban.

– Helyeslem Schmidt polgármester intézkedéseit. Általában a kisebb városokban és községekben célszerű az, ha a közösségek vezetői először önmagukban intézkednek és csak leküzdhetetlen nehézségek miatt fordulnak a közéletvezetési hatóságokhoz. Valószínűnek tartjuk ezek után, hogy a szászrégeni hentesek nem várják be a hatósági hússzék felállítását, hanem az időkhöz mért felelősség tudatában áldozatot hozva teljesítik kötelességüket, amit el is vár tőlük a közvélemény.

Forrás: Székely Szó, 2. évfolyam, 120. szám, 1942. 05. 29.

Szerkeszti: NAGY F. ATILLA

Híven, becsülettel, vitézül (2.)

Bobencsuk Sándor csendőr őrmester története

Az I. bécsi döntés után azokat a csehszlovák seregben szolgáló katonákat, akiknek a lakhelye Magyarországra került, különösen, ha magyarok voltak, egyszerűen áttették az új határon. Az én esetemben megtévedtek, Terebest csehül Tribusanynak nevezték, és maradt Csehszlovákiában, a kelet-slovenskói Trebisov (Töketerebes) nevű falu meg visszakerült Magyarországhoz. Én lelkes híve voltam az I. bécsi döntésnek, eszembe sem jutott volna őket figyelmeztetni a tévedésükre. Viszont nem voltam eléggé előrelátó, ott álltam Magyarország földjén pénz, munka, megélhetés nélkül. Jelentkeztem hát a magyar hadseregbe Tiszaújlakon, a községházán egy ezredesnél, aki gyalog küldött el Tiszakeresztúr felé egy megadott címre. Az úton, bár nem állítottam, de felvett egy katonai teherautó, amelynek a platója tele volt puskákkal meg lőszerrel. Ez meglepett – ezek talán ismernek engem? A nekem megadott cím előtt tettek ki, a ház bejáratánál volt egy címeres tábla, rajta felirat: Térképhelyesbítő Osztag Parancsnokság. Jelentkeztem a parancsnoknál, alaki kiképzés után – amit én már rég tudtam – kerestek nekem egyenruhát, de a kabátom, amelyik jó volt rám, rangjelzés is volt. Így lettem egyszerűen a magyar hadsereg szakaszvezetője. Ez az alakulat felderítéssel foglalkozott. Erről a pár hónapos időszakról csak annyit mondok, én az életemet is kockáztatva sokat tettem a hazámért. De hangsúlyoznám, soha nem öltem embert, később ártatlanul vádoltak.

Miután Kárpátalja egész területe visszakerült Magyarországhoz, három falubelimmal csendőrnek jelentkeztünk, és mindegyikünket alkalmasnak találták. Egy évig tanultunk csendőriskolában Makón, közben a Dunántúlon és Sárospatakon is megfordultunk. Ruszin nyelvtudásom miatt a ruszin autonómia területére, az Ungvárhoz közeli Perecsenybe helyeztek.

Perecsenyben 13-an szolgáltunk. Akkor a ruszin közigazgatási kirendeltség területén szolgáló csendőröknek meg kellett tanulniuk ruszinul. Több érdekes eset történt ott meg velem. A közvetlen felettesem, egy csendőr őrmester arra kért, hogy magyarosítsam a nevem. Ezt megtagadtam. Nem vagyok én fattyú, a testvéremet és az apámat is Bobencsuknak hívják, nem változtatok nevet – mondtam. Ekkortól folyton konfliktusom volt vele. Egyik alkalommal az ágyamon feküdtem, amikor bejött, és kezdte: „Bobencsuk, igazítsa meg az ágyát! Hogy mer nekem hátat fordítani! Ha adok magának egy pofont, elalszik!” Ekkor nem bírtam tovább. Lekevertem neki egy akkora pofont, hogy leesett a földre. Felugrott, és kiadta a parancsot, hogy fogjanak le. Jött a parancsnok, dr. Vad Imre százados Nagybereznáról, kivizsgálni az esetet. Vad századossal nagyon jó viszonyban voltam, a társaim is engem pártoltak, de mégiscsak megütöttem a felettesemet. Végül az

őrmestert büntették meg, engem pedig elküldtek Kassára.

Pár hét után Erdélybe helyeztek, a Székelyudvarhely közelében lévő Etéden szolgáltam. Ott is megálltam a helyem, többször kaptam dicséretet.

Mindennel akkor sem értettem egyet, sokszor a magyar feljebbvalóimmal és a magyar törvényekkel is birkóztam. De szerintem akkor sokkal inkább rend volt, mint most. A csendőrök a fizetésükből jól éltek, megvesztegetésről nem is hallottam. Egyszer szolgálatból jöttem Székelyudvarhelyről egy társammal, arra jött két szekér tele fával. Egy nagygazda és a fia volt a két szekérrel. A fa nem lopott, az én erdőmből van, mondta. De mivel nem tudták ezt igazolni, felszólítottam őket, hogy vigyék a községházához, és ott rakják le. Ha lesz papírjuk a fáról, majd elvihetik. Ekkor elővette a zsebkendőjét, és húsz pengőt akart adni nekem. Olyan pofont kevertem le a gazdának, hogy beesett az árokba. Lerakták a fát, amiért aztán hosszabb ideig nem jelentkeztek, így én kihirdettem és szétosztottam a szegény hadiözvegyek között. Később feljelentettek, hogy a csendőr eladta a fájukat. Idézést kaptam a bíróságra, ekkor a feletteseim is felháborodtak, nem álltak ki előbb mellettem. De én a bírósági tárgyaláson elővettem a noteszemet, és felsoroltam, hogy kinek és mennyi fát adtam ingyen. Ezt a megnevezett személyek igazolták is. A pofont viszont a megvesztegetési kísérlet miatt kapta, magyaroztam el a bíróságon. Így ebben az esetben is dicséretben részesültem.

(folytatjuk)

Forrás: Kárpátalja
SOMI KATALIN

Berekméri Edmond emlékére

Marossárpatakon szeptember 4-én hálaadó istentiszteletre, a kibővített és felújított iskola újraavatására, valamint a szintén felújított művelődési otthon névadó ünnepségére került sor. A művelődési otthon Berekméri Edmond tanító, újságíró, helytörténész nevét vette fel, aki több mint 20 éven át jelentős közéleti, közösségépítő, -szervező tevékenységet fejtett ki a településen. A névadó ünnepségen Kozma Barna helyi polgármester és Mózes Sándor iskolaigazgató méltatták a fiatalon elhunyt pedagógus életét és kimagasló érdemeit, majd könyvbemutatóra került sor.

Berekméri Edmondnak két könyve jelent meg: *Marossárpatak. Egy hagyományörző település múltja és jelene* (társszerző Gálfalvi Tibor), valamint a *Száz év a Maros jobb partján (1890–1990). Régi fényképek Marossárpatakról* című. Előkészületben volt egy harmadik is, amit azonban betegsége miatt nem tudott nyomda alá rendezni. Ez utóbbit Nemes Gyula nagyernyei helytörténész szerkesztette, rendezte sajtó alá és mutatta be a névadó ünnepségen.

Berekméri Edmondot (1972–2022) elsősorban mint pedagógust, közíró, újságíró tartja számon az erdélyi magyar közösség. De kimagasló teljesítményt nyújtott közösségépítőként, -szervezőként, -vezetőként is. Ugyanakkor Edmond mint néprajzgyűjtő, -kutató, műkedvelő helytörténész is jelentős hagyatékot hagyott szülőföldje tősgyökeres népére. Marossárpatak és a környék krónikása volt.

Jelen kis kötetbe Berekméri Edmondnak a „kis magyar világgal”, a második világháborúval kapcsolatos írásait, veteránokkal készített interjúit, riportjait kötöttük egy csokorba. Edének kedvenc kutatási területe volt az 1940–44 közötti időszak, amikor kistérségünk is a Magyar Királyság része volt.

A kötetben szereplő második világháborús interjúk, írások – akárcsak Edmond más jellegű írásai, interjúi – megjelentek már különböző kiadványokban, amelyeknek a szerző munkatársa vagy szerkesztője volt (Népújság, Vásárhelyi Hírlap, Marossárpataki Újság, Községi Hírlével stb.), több írás internetes felületeken is napvilágot látott (például: www.erdelyimagyarok.com). A marossárpataki háborús veteránokkal készült interjúk a faktuortörténetben is lejegyzésre kerültek.

Ebben a kiadványban 22 interjú és egy naplórészlet kerül bemutatásra, a témába vágó más jellegű írások mellett. Az adatközlők marossárpatakiak és környékbeliek (sáromberkiek, nagyernyernyeiek, iklandiak stb.),

Berekméri Edmondra emlékeztek

olyanok, akik átélték a második világháború megpróbáltatásait. Az adatgyűjtés két évtizednyi időszakot ölel fel, 2000 és 2020 között a gyűjtő, sok egyéb elfoglaltsága mellett, igyekezett erre is időt szánni. Az interjúkban megelevenedik a kicsi magyar világ minden szépségével és szörnyiségével. Betekintést nyerhetünk négy év helytörténeti részleteibe, de a kor hadtörténetéből is izelítőt kapunk. Hogyan élték meg a marossárpatakiak és környékbeliek a magyarok bejövetelét, hogyan zajlott a levonteképzés, milyen volt a magyar hadseregben szolgálni, megélni a háború szörnyűségeit, átélteni a hadifogság, munkatábor, láger poklát, milyen volt az újabb román megszállás után új életet kezdeni – mindezeket megtudhatja a kedves olvasó, ha elolvassa a könyvet.

Hogy miért éreztük szükségét annak, hogy, bár az interjúk megjelentek más kiadványokban, ezeket egy helyen a nagyközönség elé tárjuk? Elsősorban azért, hogy a szívvel-lélekkel, szenvedéllyel gyűjtő Berekméri Edmondnak ilyen téren is emléket állítsunk. Másodsorban azért, mert úgy gondoljuk, ebben a formában könyvnyelven áttekinthető ez a munka, ez a hagyaték. A lapok, újságok nehezebben vészlik át az idő pusztító hatását, mint egy könyv, amely jó esetben – egy könyvtárban, egy levéltárban vagy egy könyvszerető család tulajdonában – akár évszázadokig is megmaradhat. Harmad- és nem utolsósorban pedig azért, mert ezek az írások, interjúk, riportok néprajzi, helytörténeti értékük mellett jelentős hadtörténeti forrásnak is számítanak. Ajánlom szeretettel mindenkinek!

(Berekméri Edmond: A múltó idő emlékei. Em-lékképek a második világháborúról)

Október 31. után

Vitára senki sem jelentkezik.
De a tételek világgá röpülnek,
Mint fészekhagyó madarak.
Már nyomtatott lapon suhannak,
Most még latinul,
Holnap németül,
Azután mindenféle nyelven.
S a wittenbergi szerzetes,
Teológia tudós tanára
Döbbenve nézi röptüket.

„Istenem, Istenem!
Ha Te játékot akarsz kezdeni
Szegény szolgálóddal, énvelem,
Temagadért cselekedd egyedül!
S oltalmaz, bele ne keverjem
Tulajdon bölcsességemet!”

A tételmadarak suhanó röptét
Megállítani többé nem lehet.

Luther lázasan írni kezdi hát
Tételeinek magyarázatát:
„Az egyház reformációra szorul.
És az nemcsak a pápák dolga,
Hanem az egész nagyvilágé,
De méginkább magáé az Istené.
Mikor jön el, Ő tudja egyedül.”
És mélyet sóhajt: Bár ma kezdenél!
Bár ma virradna boldog hajnala!

Nem sejti még, hogy amit várva
vár,
Isten már el is kezdte – általa.

TÚRMEZEI ERZSÉBET

62 éves érettségi találkozó

Fotó: Foto Zeiss Kft.

A szászrégeni magyar tan-
nyelvű 2-es számú középiskola
1960-ban végzett diákjainak
érettségi találkozóját tartottuk au-
gusztus 27-én. Városunk köz-
ponti parkjában 17 véendiák ölelte
meg egymást meghatottan, szere-
tettel, a rég elszállt évekre emlé-
kezve.

Néhai osztályfőnökeinkre,
Nagy János és Darvas Ignác tanár
urakra tisztelettel emlékeztünk
sírjuknál. Találkozókat a Maros-
vásárhelyen élő osztálytársunk,

Duha László fafaragászati kiállí-
tása gazdagította, amelyen több
évtizedes művészi tevékenységé-
nek értékes, magyar és örmény
népi motívumokban bővelkedő
alkotásait csodálhattuk meg. Ősz
Zoltán festőművész osztálytár-
sunk novelláskötetével lepett
meg.

Jó hangulatúak voltak a be-
szélgetések, visszaemlékezések,
majd a viszontlátás reményében
búcsúztunk el egymástól.

VARGA ISTVÁN

A Szászrégen és Vidéke fő támogatói:

RMDSZ és Communitas Alapítvány

Támogatók:

Faluvéginé Roth Ilona, Szabó Erzsébet, Máté Katalin,
Sólyom Erzsébet (Szászrégen), a Bodor család (Gyimesközéplak)
és a 37-es számú magyarrégeni Koós Ferenc cserkészcsapat.

Köszönjük!

New Europe

Európa múltjára nem büszke.
Kultúrája körme alatt tüske.
Agysebészeket hoz Afrikából,
véssék ki a szálkát az ujjából.

Mert szégyelli Beethovent s
Berliozt,
írót, festőt egykettőre kioszt,
neves hazafiak szobrát dönti,
fehér arcát a szégyen előnti.

Ezek mind fehérek. Hát hogy lehet
kihagyni a támtámot, emberek,
a nagy szimfonikus zenekarból,
karikát fülből, pálcikát orrból?

Elhagyja templomát, orgonáját,
zajszenyezőést ontó nagyharangját.
Orgonista-harangozó duett
reppelni fog a műezzin mellett.

Jön a migráns, fiatal és délceg,
papírja nincs, de nem az a lényeg.
Fő, hogy itt van, kínáljuk meg
mézzel,
dolgozni fog zsebre dugott kézzel.

Szívárványnak minden színe virít,
a végtelen szabadság végre itt,
s hangoztatják hívei ordítva:
a fiúból lány lesz, és fordítva.

Ijedező embereknek mondják:
kár izgulni, mert igazán nincs gáz.
Atvételünk tavaszt, nyarat, telet,
Európa épp eléggé meleg.

NÉMETH JÁNOS

Humorérzék

A családorvosom kipatriálta magát Kanadába. Helyébe egy P. nevű doki került. Elmentem hozzá EKG-ra, meggyőződni, hogy működik-e a motor, ugyanis van egy (kezelhető) magas vérnyomásom. No, illedelmesen köszönök neki. Nővér nincs mellette. Szépen fogad. Román létére magyarul beszélgetünk. Kérdezi: – Uram, a surmankója még áll?

Én mókás vénember vagyok, igyekszem mindig szinkronban lenni a hozzám beszélőkkel.

– Igen – feleltem. – Ha a fejemre állok, akkor más pozíciót vesz fel.

A doktor elnevette magát. Láttam, gondolkozik valamin, majd románul szólalt meg.

– Şi întepeneşte? (És megmerevedik?)

– Igen, ha a darázs megcsípi. (Ezt románul is megmagyaráztam neki.)

Ugy kezdett kacagni, hogy a könnyei is kicsordultak az asztalra. Ahol is egy félig kiivott konyakosüveg csillogott. Később megkérdezte:

– Gyakran csípték meg darazsak?

– Sajnos, igen. Amikor például május elején Pókakeresztúron kapáltam a kukoricát, bő szárú rövidnadrágban, hát bizony megmarta a surmankómat

egy fene darázs... Mintha tüzes parazsat tettek volna rá, úgy sajgott. Kínomban aztán eszembe jutott, hogy közel a zöldségesünk, na ott egy jó marék petrezselyemmel alaposan bedörzsöltem a csípés helyét, s attól aztán valahogy csitult, majd meg is szűnt a fájdalom.

Az orvos figyelmesen hallgatott. Itt az ideje, gondoltam, hogy rátérjek jövetelem céljára. Nincs benn a nővér, szabadkozott kedvesen. – Különb is, maga olyan jól néz ki, hogy ha megiszik velem egy pohár jóféle konyakot, az biztosan lenyomja a vérnyomását.

Ez meg is történt. Kölcsönös tisztelettel váltunk el. Bár én még sokáig csodálkoztam a gyógyításnak ezen a furcsa módján...

Május végén hallottam róla korábbi betegeitől, hogy – meghalt. Vérrákja volt, azért ivott olyan nagyon. Jó orvos volt, mondták. Isten nyugosztalja.

És a humorérzék sem hiányzott belőle.

FARKAS DOMOKOS (1935–2020), Görgényüvegcsúr, Szászrégen

Megjelent az Aranyfalca című humoros rövidpróza-gyűjteményben

Öntudat

Valamikor a hetvenes évek közepén álltam a sort jegyért a nagymozinál Sepsiszentgyörgyön. A Satra (A cigánytábor) című filmet vetítették. Tolongott a nép, mert abban az időben propagandafilmeken kívül szinte semmit nem lehetett látni a mozikban. Ez színes volt, szélesvásznú, és tényleg nagyon jó film, enyhe magyarellenes éllel. A rendezője egy tehetséges moldáviai román volt. Gondolom, ezért is engedték vetíteni. A témája egy cigánytábor vándorlása és hanyattatása a monarchia idején.

Hanem aztán beomlott a városba Háromszék egész cigánysága. Alig lehetett jegyhez jutni.

Allok a sorban, persze a cigányok tolongtak, de azért csak haladtunk lassacskán. Előttem vagy kettővel

egy úribb kinezetű nő odaszól az egyik rokokós hölgyeménynek, akit valószínűleg ismert, mert nevén szólította:

– Te Máriskó, te, miért nem álltok sorba? Legyetek egy kicsit civilizáltabbak!

Mire Máriskó:

– A naccsága most fogja bé a száját, me't ez a mi filmünk. Maguk magyarok lejártak, most vannak a románok. S utánuk jövünk mi!

SZENTE GYULA (1948) műépítész-technikus, Marosvásárhely

Megjelent az Aranyfalca című humoros rövidpróza-gyűjteményben – Bölöni Domokos

Közösség vagyunk

IX. Szászrégeni Magyar Napok

Ebben az esztendőben – *Közösség vagyunk* mottóval – szeptember 5–11-e között került sor a IX. Szászrégeni Magyar Napok rendezvénysorozatra. Az eseményen mindenki találhatott magának tetsző rendezvényt, hiszen volt festészeti kiállítás, kerekasztal-beszélgetés kultúránkról, föld körüli élménybemutató, zenés komédia, beszélgetés a városfejlesztési stratégiáról, a jóga jótékony hatásairól, kvízest, rajzfilmvetítés, retroparti, gálaest, buli fiataloknak PICI-vel, gulyásfőző verseny, gyerekprogramok, kézművesvásár, néptáncelőadás, díjátadás, kenyéráldás, focibajnokság, Kávészünet- és Keresztes Ildikó-koncert.

A 9. Szászrégeni Magyar Napok szervezői:

az RMDSZ szászrégeni szervezete, partnerségben a helyi önkormányzattal, az RMDSZ helyi nőszervezete, a Csillag Egyesület, a Kemény János Művelődési Társaság, a Humana Regun Egyesület, a ForMove Egyesület, a Rákóczi Szövetség szászrégeni szervezete, a helyi Alkotóház, a Szászrégeni Ifjúsági Szervezet (SZISZ) és a Szászrégeni Magyar Közösségért Egyesület.

1. nap – szeptember 5., hétfő

Már az első nap zsúfolásig megtelt az Eugen Nicoară művelődési ház kiállítóterme. Az érdeklődők **Baróthi Ádám képzőművész** festészeti kiállítását tekintették meg. A jelenlevőket a szervezők nevében Bodó Zoltán köszöntötte, majd Bartha Lehel ismertette Baróthi tanár úr életpályáját, munkásságát. A rendezvény második részében **A képzőművészet jelene és jövője** címmel interaktív beszélgetésen vehettünk részt. Meghívottak voltak Baróthi Ádám, Csupán Eduárd és Bartha Lehel, valamint Kalabér Tímea képzőművész, Bartha Réka egyetemi hallgató és Kiss Noémi licista. Moderátor volt Kiss-Miki Melinda.

Jelen és jövő

Veress Zsombor

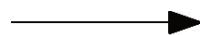
2. nap – szeptember 6., kedd

Kedd délelőtt a legkisebbek a Petru Maior városi könyvtár nagytermében a Legendárium rajzfilmsorozatát nézhették.

Ugyanott délután *irodalmi est* volt, **Veress Zsombor** gyógyszerész, világotutató *Isten kezét fogva a föld körül* című vetítéses élménybeszámolóját láthattuk, hallhattuk.

A vendéget Horváth Géza gyógyszerész és Bőjte Lídia köszöntötte, aki moderátor is volt. A lenyűgöző beszámoló során a jelenlévők „ellátogattak” egyebek mellett Olaszországba, Kanadába, Hollandiába, Izlandra, Ausztráliába, Tasmaniába, az Egyesült Államokba, a Kanári-szigetekre, Új-Zélandra, Törökországba, Peruba, a Kilimandzsáró csúcsára.

Veress Zsombor könyveit áthatja a mély, őszinte istenhit. Stílusa magasabb szintű irodalmi igényeket is kielégít, színes, érdekfeszítő, nem nélkülözi a lélektani, filozófiai elemeket. Könyvei által önzetlenül megosztja élményeit az olvasókkal. Bodolai Gyöngyi újságíró világljáró segesvári Szindbádnak nevezi.

3. nap – szeptember 7., szerda

Nagy öröm volt számunkra, hogy a járvány után ismét telt ház előtt játszhattak a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulatának színészei. Molnár Ferenc, Kellér Dezső, Zerkovitz Béla **A doktor úr** című zenés vígjátékát közel 400 színházkedvelő

Telt házas előadás

tekintette meg az Eugen Nicoară művelődési ház nagytermében.

Fellépett Kovács Botond, Kádár Noémi, Galló Ernő, Rózsa László, Varga Balázs, Tamás Fábián Csanád, Kiss Bora, Fodor Piroska, Benő Kinga, Meszesi Oszkár, Bálint Örs Hunor, Nagy Levente, Nagy Péter, Bokor Barna. A darabot Keresztes Attila rendezte.

4. nap – szeptember 8., csütörtök

Az Eugen Nicoară művelődési ház kiállítótermében az *Identitásgyarmatosítás Erdélyben* címen könyv bemutatójára és interaktív beszélgetésre került sor **Bujdosóné dr. Dani Erzsébet**tel az 1920. június utáni székely-magyar irodalomról. Az előadás az online térben zajlott. Dani Erzsébet fenti könyve tudós munka: nemcsak a megszerzett tudás, a kicéduázott könyvek és folyóiratok könyvtárnyi tömege áll mögötte, hanem a személyes érdekltség is, az, hogy a szerző lelki és morális értelemben kötődik ehhez a tárgyhoz.

Kiemelkedő oktatói tevékenységet folytat: 1987–1988 Benedek Elek Iskola, Székelyudvarhely, angolnyelv-oktató; 2008–2009 Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola, Eger, külső előadó; 2010–2011 Eötvös József Főiskola, Baja, főiskolai docens, tanszékvezető; 2010-ben a Debreceni Egyetemen egyetemi adjunktus; 2018-ban a Debreceni Egyetemen egyetemi docens.

Néhány az általa oktatott kurzusok közül: olvasás-szociológia, olvasáspedagógia, olvasáspszichológia; olvasáskutatás, olvasástudomány, digitális műveltség;

adatbázisok a szaktájékoztatóban; az általános tájékoztató eszközök, szaktájékoztató; a könyvtári feldolgozás és szolgáltatás modern eszközei; az Európai Unió intézményrendszere; különgyűjtemények; írás-, könyv-, könyvtártörténet; a művelődéstörténet könyvtári vonatkozásai; erdélyi magyar kultúrtörténeti kérdések, nemzeti identitás stb.

Az előadáson a következő témákról beszélt: anyanyelvünk használata, magyarság és európaiság, többnyelvűség és asszimiláció, erodálás és szórvány. Dani Erzsébet megkeresi és megtalálja az irodalmi művekben jelen levő szellemi értéket. A technológia segítségével sikerült megismerni ezt a kutatói szorgalommal, tudósi elmélyedéssel és nemzeti felelősségtudattal megírt könyvet.

Az előadó megígérte, hogy „fizikailag” is ellátogat majd Szászrégenbe, ahol főleg fiatalokkal szeretne találkozni és elbeszélgetni.

Az előadáson közreműködött Szabó Előd, a Titán együttes énekes, zenélt Géczi Jancsi. Köszönjük a részvételüket.

Dr. Dani Erzsébet

Ugyancsak csütörtök este volt *A jóga uralom a test felett* című előadás. A **Himalayan Yoga&Meditation** csoport tagjai a jóga és meditáció jótékony hatásairól beszéltek.

A kvízeszt sem maradt el – a SZISZ csapatával – *Nem feltétlenül a tudás a legfontosabb tényező* címmel az Attila Fiai klubházban.

Kovács Zsolt kvízmeister fergeteges hangulatot teremtett, a fiatalok a legjobb tudásuk szerint válaszoltak a 100 feltett kérdésre.

9. Szászrégeni Magyar Napok

5. nap – szeptember 9., péntek

Péntek délelőtt a **100 éve született Kohl István ornitológusra emlékeztünk**. Az Alkotóház zsúfolásig telt előadóterme adott otthont a Réges-Régen diákkonferenciának, amelyet idén Kohl István ornitológus, preparátor, természetbúvár emlékének szenteltünk. Nagy érdeklődéssel követtük a diákok és Pista bácsi barátainak élménybeszámolóit. Levetítettük az erre az alkalomra készített életrajzi filmet, megcsodáltuk a messze földön elismert tudós emléktárgyait, jegyzeteit, könyveit. Az esemény utolsó mozzanataként felballagtunk a római katolikus temetőbe, ahol a Szózat után elhelyeztük az emlékezés koszorúját Kohl István sírján. Az eső miatt elmaradt a tanösvényes séta, de bepótoljuk – ígérik a szervezők. Köszönjük, hogy együtt lehettünk az emlékezés jegyében.

Péntek délután **panelbeszélgetésre** került sor az Intim étterem konferenciatermében a szászrégeni városfejlesztési stratégiáról. Meghívott volt Márk Endre polgármester és Novák Levente, az RMDSZ ügyvezető

Panelbeszélgetés – Márk Endre, Novák Levente, Nagy András

6. nap – szeptember 10., szombat

Székely Rozália műsorvezető a gálaesten így köszöntötte a jelenlevőket:

A magyarság nem kalapdász, a szíve mélyén viseli a magyar, mint tenger csigája a gyöngyét, melyet az atyafiság és az együttes érdek alapján a sors csiszolt egybe. Hazát a bátorsággal irányított életöszön szerzett neki, de nemzetté a magyar szó teremtette. Mint jelképes hatalom, a magyar szó nekünk a legnagyobb ereklje. Kegyelet, hűség és becsület illeti.

Közösség vagyunk – ezt a jelmondatot választottuk rendezvénysorozatunk 2022-es vezérgondolataként. Így csiszolt egybe minket a sors keze, és rendezvényeinken örömmel tapasztaltuk meg összetartozásunk megtartó és felemelő erejét a szavak erejében, a zene szárnyán vagy a képzőművészeti alkotásokon keresztül.

Köszöntőbeszédet mondott Márk Endre polgármester, a helyi RMDSZ elnöke, Fodor Tamás, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának konzulja és Kolcsár Károly parlamenti képviselő.

Szavaltak Mester Balázs, Csuka Róbert és Mester Zsolt, a Csim-Bumm ifjúsági színjátszó csoport tagjai.

Hagyományá vált, hogy a gálaesten a Kemény János Művelődési Társaság és az RMDSZ szászrégeni szervezete életműdíjjal jutalmazza azokat a személyiségeket, akik munkájukkal hozzájárultak kultúránk, értékeink megőrzéséhez és bővítéséhez, valamint a szászrégeni magyarság és a város hírnevének növeléséhez.

2013-ban idősb Jorga Ferenc képzőművészt és Samu Pál tanárt, 2014-ben Máthé Márta tanárnőt és Baróthi Ádám képzőművészt illette meg a kitüntetés. 2015-ben Demeter József református lelkipásztor és Maksai Mózes

Kohl Istvánra emlékeztünk

elnöke. A beszélgetést moderálta és a vendégeket faggatta Nagy András.

Szászrégen rövid és hosszú távú fejlesztési stratégiája, a közigazgatási eljárások végeláthatatlan labirintusa, a helyi tanács és a hivatal közti viszony, a szemléletváltás a hivatalban, a szakemberek hiánya, a DNA-s ügyek, a folyamatban levő munkálatok és tervek volt az eszmecsere témája.

Péntek este buli volt a műsoron. Az Intim étteremben **DJ DÖME** retroartin szórakoztatta a jelenlevőket. A Caffè Crinulban **PICI** hatalmas bulin teremtett fergeteges hangulatot.

Nagy buli Picivel

tanár, 2016-ban Demeter Pál tanító és Nemes Árpád református lelkipásztor kapta az elismerést. 2017-ben Sárkány Ernő tanárt és dr. Iszlai Árpádot díjazták. 2018-ban Magyary Levente öregcserkészt és Pakó Benedek római katolikus plébánost tüntették ki. 2019-ben Bőjte Lídia és Adorjáni László, 2021-ben Bőjte Vilmos és Fancsali Gábor kapta a díjat. Sajnos azóta néhányan eltávoztak közülünk.

Az idei magyar napokon **A Szászrégeni Magyarságért** díjat Fülöp Irénke tanítónő és Böződi Sándor könyvelő kapta.

A laudációkat Demeter József lelkipásztor (Fülöp Irénke – 15. oldal) és Székely Rozália (Böződi Sándor – 15-16. oldal) olvasta fel.

A gálaest hangulatát **Trozner Kincső és Bodó Csaba-Loránd** énekesek és **Demeter Csaba** zongoraművész emelte.

7. nap – szeptember 11., vasárnap

A nap folyamán az Avântul sportpályán és az ott felállított színpadon szabadtéri tevékenységekre került sor.

Kenyéráldás

Hagyományos gyerekprogramokkal indult a nap. Simon Szabolcs vezetésével íjazni lehetett és ostort csatogtatni. Közben folyt a gulyásfőző verseny és zajlott a kézművesvásár. Kádár Zoltán János zenés, mesés gyermekprogramokkal szórakoztatta a legkisebbeket. A kenyéráldást Abafája református lelkipásztor, Székely Levente végezte.

Közben a zsűri – Kovács Babi és Balogh Éva – eldöntötte, kié a legfinomabb gulyás. A séfek csatáját és az Aranyfakanál díjat a Fakanálforgatók nyerték meg. Második lett a motorosok klubja, a harmadik helyen a radnótfájai csapat végzett, negyedik lett a Himalayan Yoga & Meditation csapata, utána a Csipetke csoport következett.

Fellépett a **Sófár** ifjúsági keresztyén zenekar, a **Piccolino** gyermekkórus, zongorán Banga Dániel Gábor,

Piccolino gyermekkórus

gitáron Banga Dávid Krisztián kísérette, a **Piccolino** fuvolyazenekar, énekelt Silló Beatrix.

A **Járom** kis-, közép- és nagycsoportja Simon Szabolcs táncoktató vezetésével népi gyermekjátékokat, széki, palatkai, szászcsávási cigánytáncot adott elő. A talpalávalót Katona Péter primás, Szigethi Nimród (nagybögő) és Brassai Mátyás (brácsa) húzták. Fellépett a marosfelfalusi **Biborka** néptáncsoport is Kovács Hajnal vezetésével.

Az **Örökláng díjjal** az iskolán kívüli tevékenységekben elért kiváló eredményeket díjazták (16-17. oldal). A Petru Maior Általános Iskola negyedikesei (Kiss Miki Melinda tanítónő felkészítésével) egy regét mutattak be.

Köszönjük a két műsorvezetőnek, Demény Anett és Szatmári Vazul X.-es diákoknak, hogy egész nap helytálltak a színpadon, valamint Székely Rozália tanárnő segítségét a szabadéri programokban.

9. Szászrégeni Magyar Napok

Az est folyamán fellépett a **Kávészünet** zenekar, majd **Keresztes Ildikó**-koncerttel zárultak a IX. Szászrégeni Magyar Napok.

Utószó

A rendezvény megszervezése sok munkával járt. Sikertelenül idén is színvonalas műsort összeállítani – talán egy picit másabbat, mint az előző években. Biztos vannak elégedetlenek is, vannak dolgok, amelyeket másképp is lehetett volna csinálni. Reméljük, hogy jövőben még jobb lesz, ehhez várjuk a javaslatokat. Természetesen minden az anyagiakhoz is kötődik. Ezúton is köszönjük a támogatók és a média segítségét.

Köszönjük mindazoknak, akik ellátogattak a rendezvényekre, és mellettünk voltak egy héten keresztül. Köszönjük a szervezők és az önkéntesek munkáját.

A legkisebb séfek

Köszönjük a résztvevőknek

2023-ban várjuk a X. Szászrégeni Magyar Napokra!

Támogatók: Maros Megye Tanácsa, Bethlen Gábor Alap, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa, Larix Kft., Pan Kft., Consicom Kft., Csenge virágüzlet, Ideal Food Pack Kft., Sziba Kft., Jaleux Com Kft., Biroterm Kft., Benkő Emese könyvelőségi iroda és Rád Sándor vállalkozó.

Médiapartnerek: Szászrégen és Vidéke, Népújság, az Ardeal TV magyar adása, Marosvásárhelyi Területi Rádió és Erdélyi Magyar Televízió.

Tudósítók és fotók: Székely Rozália, Makkai Alpár, Gál Előd, Fábíán Gizella, Nagy F. Atilla, Menyei Ildikó, Fábíán András, Demény Anett, Szatmári Vazul, valamint a Szászrégeni Magyar Napok Facebook-oldala.

MÉDIAPARTNEREK:

PARTNER:
Szászrégen
Önkormányzata

FŐTÁMOGATÓK:

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

RMSZ
SZÁSZRÉGENI
NŐSZERVEZET

Kemény János Művelődési Társaság

Lászlóné Fülöp Irén laudációja

„Hivatásod legyen:
élni másokért,
s mások boldogságában
keresni a magadét.”

Talán ezek a sorok jellemzik találóan Fülöp Irénke tanítónő életét, tevékenységét, odaadó munkáját, amelyet nemcsak tanítványaiért, hanem a közösségért is végez, amelyhez tartozik, hatalmas energiával, 87 évesen. Fülöp Irénke Parajdon született 1935. július 29-én. 1941-ben költöztek Szászrégenbe. Iskolába is – elemi, gimnázium, tanítóképző – Szászrégenben járt. 1954-ben végzett, kezdetben Csomafalván tanított, majd áthelyezték Disznajóra, ahol nagyon gazdag kulturális tevékenység aktív résztvevőjévé vált. Két év múlva Felfaluba került, ahol 17 évig tanított, tevékenykedett, kórust is vezetett.

Több mint 12 éven át naponta hat plusz hat, azaz 12 km-t gyalogolt Marosfelfaluig és vissza, télen,

nyáron, és soha eszébe sem jutott emiatt méltatlankodni. Az elkötelezettségnek és hivatásszerű szolgálatnak sohasem a nehézségét, hanem a szépségét, a hasznosságát látja. Az akkori gyaloglás pedig még ma is segítségére van a frissesség és jó egészség megtartásában. Továbbra is ezt kívánjuk a mi kedves Irénkénknak.

1964-ben versenyvizsgálóval a Szászrégeni 2-es Számú Általános Iskolába nevezték ki, ahol még intenzívebben folytatta iskolán kívüli tevékenységét. Rendszeresen járt a tanügyi kórusba, aztán belépett a művelődési ház színjátszó körébe.

A forradalom után részt vett az egyházi tevékenységekben is. Gagyai Bélával és Gagyai Piroskával minden évben megszervezték a *Madárka*, *madárka* népdalversenyt. Huszonöt éven át segített szervezni a felnőttek kórusversenyét, ő varrta ki mindenik résztvevőnek a részvételi szalagot.

1989-es nyugdíjba vonulása

után még több ideje maradt a közösségi munkára. Elindították a nyugdíjasklubot, naplót vezetett, összejöveteleket szervezett. 2022-ig foglalkozott az egyház nőszövetségének munkáját bemutató jegyzetekkel. A szászrégeni RMDSZ nőszervezetének felkérésére nagymama-találkozókat szervezett: összesen több mint 200 gyermekkel találkozott a szászrégeni iskolákból, óvodákból, majd Fülpösön is. Ezek a találkozók nagy örömet szereztek neki.

87 évesen is tele van energiával, tervekkel. Azt kívánjuk Fülöp Irénke tanítónőnek, hogy a Jóisten adjon erőt, egészséget neki, hogy az eddighez hasonló energiával, lelkesedéssel tevékenykedjen tovább a gyermekekért, közösségünkért.

BÖJTE LÍDIA

Elhangzott a IX. Szászrégeni Magyar Napok gálaestjén Felolvasta Demeter József ny. református lelkipásztor

Bözödi Sándor laudációja

Vannak emberek, akik önzetlenül tevékenykednek közösségükért, s teszik ezt úgy, hogy nem hangoztatják állandóan. Csak azok ismerik a tevékenységüket, aki közel állnak hozzájuk, vagy hasonló célok vezetnek életüket. Ilyen közösségi embernek ismertem Bözödi Sándort, aki nemcsak részt vett a szászrégeni magyarság fontosabb eseményeiben, hanem szakmai tudásával, tevékenységével támogatta azokat.

Bözödi Sándor 1952. február 1-jén született Kisfaludban, Farkaslaka községben. Az elemi iskolát Kisfaludban és Farkaslakán végezte, majd a székelyudvarhelyi közigaz-

gatási líceum könyvelőségi osztályában érettségizett. Tanulmányait a iași-i Al. Ioan Cuza közigazgatási egyetem könyvelőségi szakán folytatta.

Szászrégenbe került, 1975–1982 között könyvelő volt a Republica vállalatnál, 1982–1990 között a könyvelőségi osztály vezetője, 1990 és 1992 között pedig a vállalat főkönyvelője volt.

1993-ban saját könyvelőségi céget alapított, amely a mai napig működik. 1993-tól vezette a szászrégeni RMDSZ pénzügyi nyilvántartását.

1996-tól 2012-ig megyei taná-

csos, a pénzügyi szakbizottság tagja az RMDSZ-frakcióban. Több egyesület, alapítvány és egyházközség pénzügyi nyilvántartását vezeti: Kemény János Művelődési Társaság, Humana Regun Egyesület, disznajói Speranța Egyesület, Old's Boy kosárlabdacsapat, Máncz János Alapítvány, Barátság Alapítvány, Diakónia Keresztény Alapítvány, Kolping Családi Egyesület, magyarfülpösi Szivárvány Alapítvány, Czegei Wass Alapítvány, Kemény Augustza Egyesület.

Bözödi Sándor egyházi tevékenysége is figyelemre méltó. A

Mester Zsolt köszönti a díjazottakat

Radnótfáji Református Egyházközségben presbiter és főgondnok. Tagja volt a református egyházmegye tanácsának és a Diakónia Keresztény Alapítvány kuratóriumának.

Egy ilyen közösségi tevékenységgel Bözödi Sándor megérdemli A Szászrégeni Magyarságért díjat.

Közösségünk nevében gratulálunk, jó egészséget kívánunk, hogy tovább folytathassa gazdag, gyümölcsöző tevékenységét.

BÖJTE LÍDIA

*Elhangzott a IX. Szászrégeni Magyar Napok gálaestjén
Felolvasta Székely Rozália*

Örökláng díjak

Az **Örökláng díjak** kiosztására a IX. Szászrégeni Magyar Napok zárónapján került sor. Azokat a diákokat díjazták, akik iskolán kívüli tevékenységekben kiváló eredményeket értek el.

A klasszikus zene terén:

Kiss Szabolcs VII. osztályos tanuló, zongora szak, a Nuanțe – Árnyalatok megyei versenyen I. helyezést ért el és a képzőművészet terén is kimagasló teljesítményt nyújtott. Felkészítő tanára Pápay Ilona volt.

Incze Helga VIII. osztályos tanuló, aki a Nuanțe megyei előadó- és képzőművészeti versenyen szintén I. lett a nyolcadikosok korcsoportjában, zongora szakon. Felkészítő tanára Gáll Imola.

Az ötödik osztályosok első helyezette hegedű szakon *Szász Csánád László*. Felkészítette Fazakas Zita tanárnő.

A harmadikosok első díját zongora szakon *Géczi Eszter* kapta. Felkészítő tanára Gáll Imola. *Lukács Ákos* volt a másodikosok első díjasa hegedű szakon. Felkészítő tanára Fazakas Zita. Második díjjal jutalmazták zongora szakon *Incze Alisziát*, akit Gáll Imola tanárnő készített fel.

Dicséretben részesült *Székely Kriszta Anita* IV. osztályos zongora szakon. Felkészítő tanára Géczi Amália.

A **képzőművészet** terén elért eredményeiért a következő diákokat

díjazták: *Kiss Anna*, *Blénessy Abigél* és *Csupán Raymond*.

A **sportban** elért kiváló eredményekért *Tamás Dávidot*, *Iorga Márkot* és *Iorga Krisztát*, akik a következő sportágakban remekeltek: dzsúdó, japán ju-jitsu, brazil ju-jitsu és grappling. Felkészítette őket Tamás Attila.

Birkózásban *Biblia Róbert* többszörös román bajnokot tüntették ki. A Balkán-bajnokságon bronzérmes, 2021-ben Magyarország bajnoka, 2022-ben 8. a kadett-világbajnokságon. Felkészítő tanára Peres Miklós Antal.

Aszalos Zsanett a Marosvásárhelyen tartott Transylvanian Dance

→
 Competition és a Bucuria dansului gyulafehérvári **balettversenyeken** első helyezést ért el.

A sízés és motokrossz terén elért kiváló eredményekért díjazták a következő diákokat: *Márk Nóra, Márk Endre, Pampel Ilka, Pampel Zalán, Both Erik, Bíró Zalán és Bíró Tamás.*

Antal Erik és Imre Balázs versmondásban és színjátszásban remelkedtek az elmúlt tanévben. Gratulálunk minden díjazottnak és fellépőnek! Sok sikert kívánunk az új tanévben!

SZÉKELY ROZÁLIA

Örökláng-díjazottak

Kolping családi testvérkapcsolat

Éveken át tartó tervezgetés és levelezés eredményeként idén augusztus végén a Kolping Család 13 tagja egy hétvégére a szerbiai Szaján községbe utazott a testvérkapcsolat megalapozására. Leírhatatlanul szívélyes fogadtatásban volt részünk, melegsívű, kedves nemzetársak vártak ránk késő esti megérkezésünkkor. Szaján község a Szerb Köztársaság Vajdasági Autonóm Tartományában, Nagyikinda várostól 17 km-re, Észak-Bánság körzetében fekszik.

A rövid ismerkedés és közös vacsora alapul szolgált a következő napi nagyikindai városnézésre, ahol megcsodálhattuk a város tágas sétálóterét, az érdekesítő múzeumi tárlatot, ahol szembesültünk a vidék történeti tárgyai mellett Kika ősmamut méretes csontmaradványaival. Szemet gyönyörködtető élmény volt megcsodálni a világ 22. legszebb utcáját. Lelki élményül szolgált a helyi katolikus templom plébánosának, Bóvíz László atyának a szeretetteljes fogadtatása, aki ismertette a templom történetét és a helyi közösség szerveződését. Az est zenés, éjfélbe nyúló mulatsággal zárult Szajánban, ahol a szászrégeni In Aeternum zenekar biztosította a talpalávalót. Bevezetőül hivatalos üdvözlőszavak hangzottak el, valamint átadtuk

Kolping barátság

a közösségnek szánt szerény ajándékunkat, amit megilletődött örömmel fogadtak. Öröm volt együtt nótázni az ottani magyarokkal, akik a legtöbb népdalt úgy énekeltek, mint mi, és szokásaikban, mondásaikban is teljes testvéri kapcsolatot mutattak velünk.

A következő napon a helyi közösség elnöke (mondhatnók polgármestere), Tóth Zoltán látott vendégül a községi háznál. Számos információ birtokába jutottunk a vidék, a település helyi történetét illetően, bármilyen kérdésünkre készségesen, kimerítően válaszolt. Így

betekintést nyertünk a település múltjába, az ott élők életébe és a körülményekbe, melyekkel szembe kell nézniük, annak ellenére, hogy a község lakosságának csaknem 90%-a magyar. Megértettük, hogy minden nehézség ellenére állják a sarat, fogyatkozik a számuk, de szeretik a szülőföldjüket, nem hagyják el. Délután a helyi kultúrotthonban a Szent István-napi műsort tekintettük meg, idősek és gyerekek lelkesen vettek részt az előadásban. Ezt követően a tájházat látogattuk meg, majd részt vettünk az esti szentmisén, melyen szintén az In Aeternum zenekar szolgált.

Vasárnapi hazatérésünket közös fenyőültetés előzte meg, valamint a három nap rövid kiértékelője. Vendéglátóink a Kolping közösség méhészetéből finom mézzel ajándékoztak meg, és terveket szőttünk az újabb találkozásra, ezúttal Szászrégenben.

Köszönjük, kedves szajáni Kolping testvérek, a csodás három napot! Balázs Kéri Brigitta elnök asszonynak külön köszönet látogatásunk előkészítéséért. Az Úr áldása kísérelje mindennapjaitokat – Kolpinghoz hűen!

KISS-MIKI MELINDA

A reziliencia, lelki immunrendszerünk (5.)

4. Rugalmas gondolkodásmód

„A siker nem végleges. A kudarc nem végzetes. A folytatáshoz való bátorság az, ami számít.”
(Winston Churchill)

A rugalmas gondolkodás felülemel saját sémáinkon, és képesít arra, hogy meglássuk a probléma valódi okát, hogy szétválasszuk a feltételezéseinket, a hiedelmeket és a valóságot.

Merev, rögzült gondolkodásra jellemző kijelentéseket gyakran hallhattunk már magunk is: *„Csak az okosokra jellemző, hogy jól csinálnak dolgokat!”*; *„Az okos ember más hibájából tanul!”*; *„Én azért hibázom, mert egy csődtömeg vagyok!”*; *„Nem érdekel a mások véleménye, azt teszem, ami könnyű és nekem való, ha nem így érzem, azonnal feladom!”*

Ezzel szemben a rugalmas gondolkodásra az ilyen kijelentések jellemzőek: *„A képességeimet fejleszthetem!”*; *„A nehéz feladatok jelentik számomra az igazi kihívást, ezek megoldása maga a siker!”*; *„Saját hibáimból tanulok mindig a legtöbbet!”*; *„Szeretem az új, szokatlan dolgokat, s ha valami nem működik, újra próbálkozom, sohasem adom fel!”*

Ráismerhetünk saját gondolkodásmódunkra is, amely jellemző ránk.

Carol Dweck szociálpszichológus a *Szemléletváltás – A siker új pszichológiája* című könyvében írja: *„Egész életemben megváltoztathatatlan dolognak hittem az emberi tulajdonságokat. Az ember lehet okos vagy ostoba, de ha kudarcot vall, akkor csak az utóbbiak táborába tartozhat.”* Szerinte ez „a rögzült szemlélet akadályt jelent az eredményesség felé vezető úton. Arra kényszerít bennünket, hogy az erőfeszítést elfogadhatatlannak tartsuk, és hogy kevésbé eredményes stratégiákat alkalmazzunk.”

A pszichológusprofesszor azt állítja, hogy „az önmagunkkal kapcsolatos szemléletünk egész életünket alapvetően meghatározza, így például azt is, hogy sikerül-e olyan emberré válnunk, amilyenné szeretnénk, és hogy elérjük-e azokat a célokat, amelyeket fontosnak tartunk.”

A gondolkodásmódunk befolyásolja azt, amire törekszünk, azt is, hogy mit tekintünk sikernek. Megváltoztatja a kudarc meghatározását, jelentését és hatását is. Megváltoztatja az erőfeszítés legmélyebb értelmét. Azt írja: *„Ha elmerülsz egy gondolkodásmódban, egy új világban merülsz el. Az egyik világban – a rögzített tulajdonságok világában – a siker azt jelenti, hogy bizonyítod, hogy okos vagy, tehetséges vagy. Ez önigazolás.”*

A másik világban – egy változó tulajdonságokkal rendelkező világban – kihívást jelent önmaga számára, hogy valami újat tanulhasson. Ez az önfejlesztés.”

Az egyik világban a hibát kudarcnak tekintik. Kapsz egy rossz osztályzatot. Vesztesz egy versenyen. Elutasítanak egy felvételin. Nem fogadják el a pályamunkádat. *Ez azt jelenti, hogy nem vagy elég okos, nem vagy elég tehetséges.*

A másik világban nincs kudarc, csak újabb lehetőség a munkára. Ha nem éred el a célokat, az azt jelenti, hogy még több erőfeszítésre van szükség. *Van még miért küzdened.*

Egyik világban az erőfeszítés rossz. Ez, akárcsak a kudarc, azt jelenti, hogy nem vagy okos vagy tehetséges. Ha minden másképp lenne, az erőfeszítések haszontalanok lennének.

A másik világban az erőfeszítés az, ami okossá és tehetségessé tesz.

Dweck és munkatársai egy kutatásban egy nonverbális intelligenciateszt tíz nehéz feladatának megoldására kértek fel több száz gimnazista és középiskolás diákot. Mindenkit megdicsérték az eredményekért. A kutatók kétféle dicséretet alkalmaztak: az egyik diáknak azt mondták: „Hű, helyes a válaszod. Ez nagyon jó eredmény. *Okos vagy!*” Másoknak meg: „Húha, helyes a válaszod. Ez nagyon jó eredmény. *Biztosan keményen dolgoztál!*” Egyeseket képességeikért, másokat az erőfeszítéseikért dicsérték meg. A következtetések megdöbbentőek:

A rátermettségük dicsérete rögzült gondolkodásra készítette a tanulókat, és ennek minden jele meglátszott rajtuk: amikor választási lehetőséget kínáltak nekik, felhagytak a nehéz, új feladatokkal, amelyek megoldásával mást is tanulhattak. Nem akartak semmi olyat tenni, ami megmutatná hiányosságaikat vagy ami megkérdőjelezné tehetségüket. [...] Az erőfeszítéseikért dicséretben részesült tanulók azonban másként viselkedtek. 90%-uk új kihívásokat akart vállalni, hogy többet tanulhasson.

Ha a siker azt jelentette, hogy okosak, akkor a siker hiánya azt jelentette, hogy nem voltak elég okosak. Az erőfeszítéseikért dicséretben részesült gyerekek a nehézségekre nem mint kudarcra vagy alacsony intelligenciájuk jelére tekintettek, számukra a nehézségek csak azt jelezték, hogy még nagyobb erőfeszítést kell tenniük. Mindkét gondolkodásmód befolyásolta a kapott élvezet szintjét is. Mindenki élvezte az első fordulót a könnyű kérdésekkel. De ahogy a feladatok neheztedek, ezt már

nem szerették azok a gyerekek, akiket megdicsérték a képességeikért. Azok viszont, akiket az erőfeszítésükért dicsérték meg, nemcsak hogy továbbra is élvezték a feladatokat, de még azt is elmondták, hogy a nehezebb feladatokat még jobban élvezik. Az utóbbiak jelentős teljesítményjavulást is tapasztaltak, ahogy a kérdések neheztedek, míg az előbbiek egyre rosszabbak lettek, mintha frusztráltak lettek volna a „siker vagy kudarc” gondolkodásmód miatt.

Rögzült gondolkodásmód esetén a tökéletlenségek szégyenletesek, különösen, ha tehetséges vagy.

A fő különbség a két gondolkodásmód között: a növekedési, rugalmas gondolkodásmóddal rendelkezők számára „a személyes siker az, amikor a legtöbbet dolgozik azért, hogy még jobb legyen”; a merev, rögzült gondolkodásúak számára pedig „a siker a felsőbbrendűség megalapozásáról szól”. Utóbbi számára a kudarc egy mondat és egy címke. A rugalmas gondolkodású számára pedig motiváló információ, amely felnyitja a szemét.

A reziliencia fejlesztésének egyik fontos tényezője a rugalmas gondolkodás képessége, mert így a bennünket ért kihívást, elakadást jelentő helyzetet, addigi viselkedés- és cselekvésmintáinkat, az új feladatot többféle nézőpontból, reflektív-önreflektív módon tudjuk megvizsgálni, majd új cselekvési tervet készítve, a megoldásokat is bátran fogjuk kipróbálni.

(folytatjuk)

SZÉKELY GYÖRGY református lelkipásztor

Rejtett kis domb a nyeregben,
sok kopjafás, sok keresztes,
szentenciaként hirdeti:
nem vesztes, ki csatát veszített.

Vesztes csaták győzelme jó,
akár évszázaddal később,
mikor nincs ki elorozza
zászlónk, kopjánk, örökségünk.

Kopjaerdőt rejt az erdő,
láthatja, ki odafárad.
Kopjafából és keresztből
kitelik egy honvédszázad.

Szilárdan áll a kopjafa,
vigyázzban áll, aki nézi.
Nyergestetőn, ünneplőben
sokasodnak új reményi.

Tóparton a kopjafapark
Bözödújfalut mintázza.
Mindenikre nevet véstek
(mert az valaki portája).

Kopjafák, keresztek

Valaha volt porták rendjét
jelöli a makettfalú.
Küsmöd patakának vize
kényszerből lett falufaló.

Szanaszét szórt őslakói
meleg fészük nem felejtik,
kényszeremigrációban
nevét imáikba rejtik.

Évente mi hazajövünk
kopjafáink közé – mondják.
Érkezőben, elmenőben
keresztjüket vállon hordják.

NÉMETH JÁNOS

Humor mindenkinek

– Miért prédikálja az eszkimó pap, hogy a pokolban mínusz 120 fok van?

– Mert ha azt mondaná, hogy a pokol egy forró katlan, minden eszkimó öngyilkos lenne, hogy végre oda juthasson felmelegedni.

Egy öreg bácsi ellenőrző vizsgálatra megy az orvosához. Az orvos kérdezi tőle, hogy van.

– Nagyszerűen érzem magam, doktor úr. Fél éve újrarázasodtam. Az új feleségem 20 éves, és három hónapos terhes. Mit szól ehhez, doktor úr?

A doki gondolkodik, aztán megszólal:

– Hadd mondjak el egy történetet. Ismerek egy vadászt, aki sosem hagy ki egyetlen vadászikényt sem. Egyszer azonban véletlenül az esernyőjét viszi magával a dzsungelbe a puskája helyett. Szembetalálja magát egy medvével. Ráfogja az esernyőt, céloz, és meghúzza a ravaszt, vagyis a gombot. Bumm! A medve abban a pillanatban elterül a földön.

– Ez lehetetlen! Biztos valaki más is lőtt! – hitetlenkedik az öregúr.

– Na látja! – mondja a doktor. – Nekem is ez a véleményem.

– Hány órát alszol egy nap, Mórička? – kérdezi az iskolaorvos.

– Két-három órát.

– Jaj, de hát ez nagyon kevés!

– Mind az öt órán nem merek aludni.

– Képzeld el, végre sokkal olcsóbb lett a benzin!

– Tényleg?

– Nem, de képzeld el!

– Vegye le rólam a mocskos kezét, maga perverz disznó! – kiált fel egy nő a sötét moziban.

– Bocsásson meg, asszonyom!

– Nem maga... a másik!

Mókuska randira készülődik. Igencsak kiöltözik, a sminkje is készen van, amikor leszarja egy madár.

Mókuska mérgelődik...

– Na de madárka! Miért szartál le, épp randira készülök!

– Ja, és még azt is üzeni, hogy nem ér rá.

Forgalommal szembe hajt be késő éjszaka egy kocsí az egyirányú utcába. A rendőr észreveszi, és megállítja. Éppen kezdené a mondókáját, mikor észreveszi, hogy az ülésen a saját

főkapitánya foglal helyet. A rendőr tiszteleg, majd így szól:

– Mit szól hozzá, főkapitány úr? Már megint rosszul rakták ki ezeket a hülye táblákat!

Egyik főnök a másiknak:

– Hogy csinálod, hogy az embereid mindig pontosak?

– Egyszerű: 30 munkás és 20 parkolóhely.

Egymás mellett áll Kohn és Grün boltja. Egy alkalommal Kohn sok marhahúst vásárol Grüntől. Másnap felháborodottan nyit be az üzletbe:

– Te Grün, az összes marhahús romlott volt, nem lehetett megenni!

– Megenni? – csodálkozik Grün. – Azt hittem, el akarod adni...

Két szőke nő megy az utcán. Találnak egy tükröt. Az egyik felveszi, és belenéz:

– Te, ez a csaj nagyon ismerős nekem!

A másik is belenéz:

– Te hülye, én vagyok!

Összeállította: FÁBIÁN GIZELLA

SZÁSZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja a SZÁSZRÉGENI KÖLPING CSALÁDI EGYESÜLET
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábíán András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábíán András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Fülöp Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az IMPRESS KIADÓ végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFÁLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter1964@gmail.com

fandras59@yahoo.com

Ára: 5 lej